

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudkyň JUDr. Hany Veberové a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci

žalobkyně **Z. Š.,**
bytem ve F. n. O., N. V. 265
proti
žalovanému **Ministerstvu pro místní rozvoj,**
se sídlem v Praze 1, Staroměstské náměstí 6

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného správního orgánu

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění

Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze domáhala určení, že nevrácení podnětu žalobkyně ze dne 14. 5. 2018 Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje z důvodu nepříslušnosti žalovaného je nezákonným zásahem do práva žalobkyně.

Skutkový stav

2. Žalobkyni byl dne 11. 9. 2018 doručen přípis žalovaného ze dne 7. 9. 2018, nazvaný „Podnět k provedení přezkumného řízení ve věci rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, č. j. MSK 49144/2017, sp. zn. ÚPS/12216/2017/Kol ze dne 12. 6. 2017 - sdělení“. Žalobkyně v žalobě uvedla, že rozhodnutím ze dne 12. 6. 2017 krajský úřad zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant n. Ostravicí, jímž jako stavební úřad zamítl podle §

100 odst. 6 správního řádu žádost žalobkyně o obnovu řízení ukončeného pravomocným rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 5. 12. 2013, o umístění stavby nazvané „x“ na pozemcích v katastrálním území x.

Žalobní body

3. Žalobkyně v podané žalobě uvedla, že podnět ze dne 14. 5. 2018 k provedení přezkumného řízení podle § 94 a následujících správního řádu ve věci uvedeného rozhodnutí krajského úřadu, krajský úřad předal k vyřízení žalovaného dopisem ze dne 29. 5. 2018, nazvaným „*Předání podnětu k přezkumnému řízení*“.
4. Žalobkyně namítla, že žalovaný v napadeném přípisu ze dne 7. 9. 2018 již neuvedl, zda a kdy vrátil z důvodu své nepříslušnosti podnět žalobkyně ze dne 14. 5. 2018 krajskému úřadu, a to s ohledem na jednoroční prekluzivní lhůtu počínající běžet ode dne nabytí právní moci předmětného rozhodnutí, kterou žalovaný zjistil z přípisu krajského úřadu ze dne 29. 5. 2018.
5. Žalobkyně namítla, že jestliže žalovaný podnět ze dne 14. 5. 2018 před uplynutím jednoroční prekluzivní lhůty (z důvodu své nepříslušnosti) nevrátil krajskému úřadu, zavinil tím zmaření přezkumného řízení předmětného rozhodnutí z důvodu uplynutí jednoroční objektivní lhůty, v níž - z důvodu nevráceného podnětu zpět krajskému úřadu - nebylo vydáno sdělení o neshledání důvodů k zahájení přezkumného řízení podle § 94 odst. 1 správního řádu, ani usnesení o zahájení přezkumného řízení podle § 96 odst. 1 správního řádu. To jsou jediné možné a správním řádem předvídané způsoby vyřízení podnětu k přezkumnému řízení, které jsou omezeny jednoroční objektivní lhůtou od nabytí právní moci předmětného rozhodnutí, přičemž tato lhůta je prekluzivní.
6. Žalobkyně poukázala na to, že v případě, že by se žalovaný podnětem ze dne 14. 5. 2018 řádně zabýval, musel by dospět k závěru, že rozhodnutí krajského úřadu ze dne 12. 6. 2017 je nezákonné, neboť s ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2008, č. j. 1As 45/2007 - 48, zahájení přezkumného řízení ani neshledání důvodů pro zahájení přezkumného řízení nepřicházelo v úvahu. Jednalo se řízení ve věci žádosti o obnovu řízení ukončeného územním rozhodnutím, která byla podána opomenutým účastníkem původního řízení. V důsledku marného uplynutí jednoroční lhůty pro zahájení přezkumného řízení ze strany žalovaného, který nekonal, ačkoliv konat měl, bylo žalovaným nezákonně zasáhl do práva žalobkyně na spravedlivý proces odepřením práva podle § 36 správního řádu. Tohoto zásahu se žalovaný dopustil tím, že nevrátil podnět žalobkyně ze dne 14. 5. 2018 zpět krajskému úřadu, a tím umožnil, že žalovaný nezákonně zasáhl do práva žalobkyně na (správním řádem) předvídaný způsob vyřízení podnětu k přezkumnému řízení.

Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že ve sdělení ministerstva ze dne 7. 9. 2018, v němž žalobkyně spatřuje nezákonný zásah, nebylo uvedeno, zda a kdy žalovaný vrátil z důvodu své nepříslušnosti její podnět ze dne 14. 5. 2018 zpět krajskému úřadu s ohledem na jednoroční prekluzivní lhůtu pro možnost zahájení přezkumného řízení. Upozornil, že rozhodnutí krajského úřadu nabylo právní moci dne 13. 6. 2017. Jednoroční prekluzivní lhůta k provedení přezkumného řízení od právní moci napadeného rozhodnutí marně uplynula dne 13. 6. 2018, tedy v době, kdy podnět k provedení přezkumného řízení byl u žalovaného (od 29. 5. 2018). Žalobkyně se domnívá, že tím, že žalovaný nevrátil podnět

zpět krajskému úřadu pro nepřislušnost, zavinil zmaření přezkumného řízení z důvodu marného uplynutí jednoroční lhůty pro jeho zahájení. Žalovaný k tomu uvádí, že podnět k provedení přezkumného řízení mu došel ve formě kopie přiložené krajským úřadem k datové zprávě. Je proto zcela evidentní, že originál podnětu k provedení přezkumného řízení měl krajský úřad i po té, co podnět předal žalovanému, nadále k dispozici. Vzhledem k tomu, že žalovanému došla pouze kopie podnětu, nebylo důvodu krajskému úřadu jakékoli podání (originál) vracet. Navíc - krajský úřad se podnětem žalobkyně jako příslušný správní orgán zabýval, o čemž svědčí obsah jeho sdělení ze dne 29. 5. 2018, ve kterém uvedl, že tvrzenou nezákonnost svého rozhodnutí, a tedy ani důvody k provedení přezkumného řízení neshledal.

8. Žalobkyně uplatnila podnět k provedení přezkumného řízení u krajského úřadu teprve dopisem ze dne 14. 5. 2018, který došel krajskému úřadu až po jedenácti měsících od nabytí právního moci rozhodnutí krajského úřadu, tedy v době, kdy zbývalo pouhých třicet dnů do uplynutí jednoroční objektivní lhůty pro možnost zahájení přezkumného řízení. Krajský úřad se otázkou, zda jsou důvody k zahájení přezkumného řízení, zabýval, teprve potom věc předal vadně žalovanému, který za stávajících okolností, kdy žalobkyně napadla rozhodnutí krajského úřadu správní žalobou (a až následně podala podnět k provedení přezkumného řízení), neměl s ohledem na ustanovení § 153 správního řádu příslušnost přezkumné řízení zahájit, když byla soudem projednávána správní žaloba směřující proti rozhodnutí krajského úřadu. Byla to žalobkyně, kdo zvolil cestu soudního přezkumu, od čehož se odvíjel další postup i příslušnost správních orgánů. Krajský úřad se však jejím podnětem zabýval a žalovaný tak přezkumné řízení nezmařil. Žalobkyně se s podnětem přezkumného řízení ve věci rozhodnutí krajského úřadu obrátila sama přímo na krajský úřad, který sice důvody pro zahájení přezkumného řízení neshledal, ale nestalo se tak v důsledku zavinění žalovaného.
9. Závěrem svého vyjádření žalovaný poukázal na to, že žalobkyně neuspěla v řízení o žalobě proti rozhodnutí krajského úřadu, její žaloba byla zamítnuta rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 7. 2018, č. j. 22A 144/2017 – 39, rozsudek nabyt právní moci dne 15. 8. 2018. V tomto rozsudku krajský soud mimo jiné reagoval i na námitky žalobkyně ke způsobu naložení krajského úřadu s jejím podnětem, přičemž tyto námitky označil za bezpředmětné vzhledem k tomu, že krajský soud musel vycházet z právního stavu a skutkových okolností, které tu byly v době vydání napadeného rozhodnutí. Zároveň žalovaný podotknul, že na zahájení z moci úřední nemá soukromá osoba veřejné subjektivní právo.

Průběh řízení před správními orgány

10. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala nezákonnosti spočívající v tom, že Ministerstvo pro místní rozvoj nevrátilo krajskému úřadu podnět žalobkyně k provedení přezkumného řízení ve věci rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 12. 6. 2017, kterým bylo v režimu odvolacího řízení zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu ve Frýdlantu nad Ostravicí, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o obnovu řízení ukončeného pravomocným rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 5. 12. 2013, kterým byla umístěna stavba „x“ na pozemcích v katastrálním území x.
11. Z obsahu spisového materiálu a z odůvodnění rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 7. 2018, č. j. 22A 144/2017 – 39, soud zjistil následující:

12. Dne 1. 12. 2016 obdržel městský úřad žádost žalobkyně o obnovu řízení ukončeného zmíněným územním rozhodnutím č. j. MUFO 23681/2013 ze dne 5. 12. 2013. Rozhodnutím č. j. MUFO 6824/2017 ze dne 27. 2. 2017 městský úřad zamítl žádost žalobkyně o obnovu řízení, neboť tato nebyla ani neměla být účastnicí řízení, jehož obnovy se domáhala. Nesplňovala totiž žádné kritérium účastenství, zakotvené v ustanovení § 85 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, ve znění pozdějších předpisů.
13. Dne 5. 12. 2013 bylo Městským úřadem ve Frýdlantu nad Ostravicí vydáno rozhodnutí č. j. MUFO 23681/2013, kterým bylo na základě žádosti společnosti ČEZ Distribuce, a. s., sídlem Teplická 874/8, 405 02 Děčín IV – Podmokly, rozhodnuto o umístění stavby označené jako „x“ na pozemcích v katastrálním x; jednalo se o liniovou stavbu nové kabelové přípojky NN (umístěné do výkopu). Uvedené rozhodnutí nebylo napadeno žádným opravným prostředkem, a nabylo právní moci dne 7. 1. 2014.
14. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala dne 20. 3. 2017 odvolání, které bylo napadeným rozhodnutím žalovaného zamítnuto. Proti zamítavému rozhodnutí krajského úřadu podala žalobkyně včasnou žalobu, vedenou u Krajského soudu v Ostraně pod sp. zn. 22A 144/2017. Žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta.
15. Sdělením ze dne 7. 9. 2018, č. j. MMR-40645/2018-83/2656, Ministerstvo pro místní rozvoj žalobkyni vyrozumělo o tom, že mu byl předán její podnět k provedení přezkumného řízení ve věci rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 12. 6. 2017. Žalovaný uvedl, že v případě, kdy probíhá soudní řízení, nemůže ministerstvo věc řídit, neboť zákonností podnětem napadeného rozhodnutí se zabývá soud. V průběhu soudního řízení nelze přezkoumat pravomocné rozhodnutí jinak než v režimu podle § 153 správního řádu, tedy uspokojením účastníka řízení po podání žaloby ve správním soudnictví, k čemuž je příslušný žalovaný správní orgán a nikoliv ministerstvo jako orgán jemu nadřízený. Z tohoto důvodu žalovaný informoval žalobkyni, že ministerstvo se jejím podnětem za stávajících okolností zabývat nemůže, a že bylo výlučně v působnosti krajského úřadu, aby jím vydané rozhodnutí - při splnění zákonem stanovených podmínek - zrušil nebo změnil v přezkumném řízení a tím žalobkyni uspokojil. Jak však vyplývá z dopisu krajského úřadu žalované ze dne 29. 5. 2018, krajský úřad důvody k zahájení přezkumného řízení neshledal.

Posouzení důvodnosti žalobních bodů soudem

16. Podáním žaloby bylo zahájeno řízení o žalobě před nezákonným zásahem podle § 82 a následujících zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
17. Podle § 82 s. ř. s. se každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen zásah) správního orgánu, který není rozhodnutím, a který byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
18. Dříve, než soud přikročil k posouzení věci samé, přezkoumal splnění zákonných podmínek včasnosti a přípustnosti podání zásahové žaloby, jak je stanovují § 84 odstavec 1 a § 85 s. ř. s. (k tomu viz též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 10. 2007, č. j. 4Aps 5/2006-159, dostupný na www.nssoud.cz). Podle § 84 odstavec 1 s. ř. s. musí být

žaloba podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo. Podle § 85 s. ř. s. je žaloba nepřijatelná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.

19. Sdělení o tom, jak žalovaný naložil s podnětem žalobkyně k provedení přezkumného řízení ve věci obnovy řízení, bylo žalobkyni v této věci doručeno dne 11. 9. 2018, žaloba byla podána provozovateli poštovní přepravy zásilek dne 10. 11. 2018, tedy v zákonné lhůtě a zákonem stanovené podmínky přípustnosti žaloby na ochranu před nezákonným zásahem byly v posuzované věci splněny. Proti tvrzenému zásahu se nelze bránit jinými prostředky, žaloba je proto – v obecné poloze – přípustná.
20. K tomu, aby žaloba byla úspěšná, musí být splněny všechny zákonem stanovené podmínky. Z výše citovaného ustanovení § 82 s. ř. s. vyplývá, že jednou ze základních podmínek úspěšnosti žaloby je nezákonnost tvrzeného zásahu.
21. Soud se proto zabýval v první řadě otázkou, zda postup žalovaného při vyřizování podnětu žalobkyně ze dne 14. 5. 2008 byl v rozporu se zákonem či nikoliv. Z obsahu tohoto podnětu žalobkyně je patrné, že se domáhala přezkoumání rozhodnutí krajského úřadu ze dne 12. 6. 2017 ve věci obnovy řízení.
22. Postup správních orgánů při vyřizování podnětů k přezkumnému řízení je upraven v ustanoveních § 94 - § 99 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).
23. Podle § 94 odst. 1 správního řádu v přezkumném řízení správní orgány z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případech, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. Z uvedeného vyplývá, že správní orgány postupují z moci úřední, což znamená, že jakékoliv podání, kterým se určitý subjekt domáhá zahájení správního řízení, není návrhem, v jehož důsledku by bylo přezkumné řízení zahájeno, jde o podnět, jehož důvodnost je povinen příslušný správní orgán posoudit. Tento závěr vyplývá ostatně i z další části uvedeného ustanovení § 94 odst. 1 správního řádu, kde je výslovně uvedeno, že účastník správního řízení může dát podnět k dovedení přezkumného řízení, tento podnět není návrhem na zahájení řízení. Ačkoliv ustanovení správního řádu, upravující přezkumné řízení hovoří o podnětu účastníka správního řízení, je nutno konstatovat, že podnět k přezkumnému řízení může dát i ten, kdo účastníkem řízení není, neboť podle § 42 správního řádu je správní orgán povinen přijímat podněty od kohokoliv, tedy i od osob, které nebyly účastníky správního řízení.
24. Je nutno konstatovat, že pro posouzení důvodnosti podané žaloby není rozhodné, zda žalobkyně podala podnět podle § 94 odst. 1 správního řádu nebo podle § 42 správního řádu. Je tomu tak proto, že žalobkyně zásah do svých práv spatřuje v nesprávném postupu při vyřizování podnětu žalobkyně, který podle žalobního tvrzení spočívá v nevrácení podnětu krajskému úřadu. Proto argumentace žalovaného o povinnosti správního orgánu vyrozumět podatele podnětu jen tehdy, jestliže o to požádá, právě s odkazem na § 42 správního řádu je irelevantní, protože v nevyrozumění o vyřízení podnětu v 30 denní lhůtě, stanovené v § 94 odst. 1 správního řádu žalobkyně zásah nespátřuje, když – jak je zřejmé z petitu žaloby – za zásah považuje skutečnost, že žalovaný nevrátil její podnět krajskému úřadu.

25. Pro posouzení důvodnosti podané žalobě je rozhodnou otázkou, jakým způsobem má správní orgán, jemuž je podnět k přezkumnému řízení podán či předložen, postupovat při jeho posuzování a vyřízení.
26. Z ustanovení § 94 odst. 1 správního řádu je zřejmé, že v případě, kdy správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, vyřídí věc sdělením o tom, že důvody k zahájení přezkumného řízení nebyly shledány. V případě, že správní orgán dospěje k závěru, že jsou dány důvody pro zahájení přezkumného řízení, zahájí správní orgán přezkumné řízení z moci úřední vydáním usnesení o zahájení přezkumného řízení (§ 95 odst. 1, odst. 2 správního řádu).
27. Z výše uvedeného vyplývá, že správní orgán při posuzování podnětu k zahájení přezkumného řízení je oprávněn podnět vyřídit buď tím, že sdělí podateli podnětu, že přezkumné řízení nezahájí nebo tím, že přistoupí k zahájení přezkumného řízení a vydá o tom usnesení. Z žádného ustanovení správního nevyplývá, že by správní orgán, který se zabývá podnětem k zahájení přezkumného řízení, byl povinen vrátit tento podnět podřízenému či jinému správnímu orgánu, který mu podnět předložil.
28. S odkazem na to, co bylo uvedeno o dvojím možném vyřízení podnětu k přezkumnému řízení (sdělení o tom, že nebyly shledány důvody k zahájení přezkumného řízení nebo vydání usnesení o zahájení přezkumného řízení) je nutno konstatovat, že ze zákona nevyplývá povinnost správního orgánu v případě, kdy neshledá důvody pro zahájení přezkumného řízení, předložit věc příslušnému správnímu orgánu k posouzení, zda jsou splněny podmínky pro uspokojení podle § 153 správního řádu, jak uvádí v žalobě žalobkyně. Uspokojení účastníka řízení podle § 153 správního řádu je samostatným institutem, který je zcela odlišný od šetření v rámci přezkumného řízení.
29. Pro posouzení důvodnosti či nedůvodnosti podané žaloby v této věci je rozhodná skutečnost, že žalovaný při vyřizování podnětu žalobkyně neměl zákonem stanovenou povinnost zaslat krajskému úřadu podnět žalobkyni zpět pro posouzení, zda jsou či nejsou splněny podmínky pro uspokojení podle § 153 správního řádu. Jestliže žalovaný v rámci vyřizování podnětu žalobkyně k přezkumnému řízení neměl a nemá stanovenou zákonem povinnost vrátit krajskému úřadu podnět žalobkyně proto, aby krajský úřad posoudil, zda jsou dány podmínky podle § 153 správního řádu, pak nelze dospět k závěru, že postup žalovaného byl nezákonný. Takový závěr by bylo možno učinit pouze v případě, pokud by zákon výslovně žalovanému uložil, aby poté, kdy posoudí a vyřídí podnět k přezkumnému řízení, předložil věc příslušnému správnímu orgánu k posouzení, zda jsou splněny podmínky pro uspokojení účastníka řízení. Protože zákon takovou povinnost nestanoví, nelze učinit závěr o tom, že žalovaný jednal v rozporu se zákonem.
30. Jestliže žalovaný neměl zákonem stanovenou povinnost vrátit podnět žalobkyně k přezkumu krajskému úřadu, nemohl porušit zákon ani v tom, že tak neučinil v rámci jednoleté lhůty, která je správním řádem stanovena v § 96 odst. 1 pro vydání usnesení o zahájení přezkumného řízení.
31. Nelze dospět ani k závěru, že žalovaný byl nepříslušným správním orgánem k vyřízení podnětu žalobkyně. V této věci žalobkyně zaslala podnět krajskému úřadu, který tento podnět předal žalovanému jako správnímu orgánu nadřízenému. Podle § 95 odst. 2 správního řádu platí, že jestliže podnět k přezkumnému řízení dal účastník, může přezkumné řízení provést správní orgán, který přezkoumávané rozhodnutí vydal, pokud plně vyhoví účastníkovi, který podnět uplatnil a jestliže tím nemůže být způsobena újma

žádnému jinému účastníkovi, ledaže s tím všichni, jichž se to týká, vyslovili souhlas. Jinak předá věc k provedení přezkumného řízení nadřízenému správnímu orgánu. V daném případě žalobkyně podala podnět ke krajskému úřadu, který dospěl k závěru, že nejsou dány podmínky pro provedení přezkumného řízení, proto věc předal žalovanému jako správnímu orgánu, který mu je nadřízen. Žalovaný jako správní orgán, který je nadřízen krajskému úřadu, ve vztahu k jehož rozhodnutí ze dne 12. 6. 2017 byl žalobkyní podnět k přezkumu uplatněn, má postavení nadřízeného správního orgánu, který je příslušný důvodnost podnětu posoudit. V daném případě nelze dovodit nepřislusnost žalovaného k vyřízení podnětu žalobkyně, neboť je to správní orgán, který je k přezkoumání z titulu nadřízenosti krajskému úřadu, příslušný k vyřízení podnětu žalobkyně, a to bez ohledu na to, zda žalobkyně byla či nebyla účastníkem původního řízení.

32. Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba je nedůvodná, protože postup žalovaného spočívající v nevrácení podnětu žalobkyně krajskému úřadu není nezákonným postupem.
33. Pro úplnost soud považuje za vhodné konstatovat, že obsahem sdělení žalovaného ze dne 7. 9. 2018 se soud nezabýval, neboť žalobkyně namítala zásah žalovaného v nevrácení podnětu krajskému úřadu, nikoli ve způsobu vyřízení svého podnětu žalobkyně. Je však zřejmé, že sdělení žalovaného ze dne 7. 9. 2018 je nutno považovat za oznámení o tom, nebyly shledány důvody pro zahájení přezkumného řízení, jde o pouhé sdělení, nikoliv o rozhodnutí. Žalovaný tím pouze vyjádřil, že mimořádný procesní prostředek dozorčího práva nepoužije, že zůstává pravomocné původní rozhodnutí krajského úřadu. Na dosavadním právním postavení podatele podnětu se nic nemění. Jestliže podle judikatury sdělení o vyřízení podnětu k přezkumnému řízení není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. právě proto, že jde o úkon, kterým se nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují práva nebo povinnosti (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7As 55/2007 - 71), není důvod učinit jiný závěr ve vztahu ke sdělení o vyřízení podnětu k přezkumu jako neformálního úkonu (zásahu), který není rozhodnutím.

Závěr a náklady řízení

34. Na základě výše uvedeného posoudil soud žalobu jako nedůvodnou, neboť neshledal postup žalovaného v rozporu s právním řádem České republiky, v důsledku něhož by byla žalobkyně přímo zkrácena na svých veřejných subjektivních právech, jež uvedla v úvodu svého podání, ani neshledal důvodným žádný z uplatněných žalobních bodů. S ohledem na výše uvedené odůvodnění soud dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně a proto ji postupem podle ustanovení § 87 odstavec 3 s. ř. s. zamítl.
35. O nákladech řízení soud rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního, podle něhož žalobkyně, která neměla ve věci úspěch, nemá právo na náhradu účelně vynaložených nákladů v řízení a žalovaný správní orgán, jemuž by právo na náhradu účelně vynaložených nákladů podle výsledku řízení náleželo, žádné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevykázal ani neuplatňoval. Z tohoto důvodu Městský soud v Praze vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 13. května 2019

Mgr. Marek B e d ř i c h ,
předseda senátu